

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **P. S.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Ondřejem Koutným, advokátem,
sídlem Jiráskova 154, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **město Louny**,
sídlem Mírové náměstí 35, 440 01 Louny,
zastoupen JUDr. Karlem Davidem, advokátem,
sídlem Sladkovského 1640, 440 01 Louny,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. V řízení o žalobě a v řízení o kasačních stížnostech proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, a proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 11. 2021, č. j. 16 A 90/2020-98, žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění doplnění ze dne 19. 11. 2020 a opravy v označení žalovaného přednesené při soudním jednání dne 4. 5. 2022 se žalobce domáhal, aby soud určil, že zásah spočívající v odtahování jeho nepojízdného vozidla BMW X5, registrační značky X, (dále jen „předmětné vozidlo“) dne 3. 10. 2019 z Bezručovy ulice v Lounech byl nezákonný, a aby zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem, a to bez nároku na úhradu nákladů se zásahem spojených. Při soudním jednání konaném dne 14. 6. 2022 právní zástupce žalobce upřesnil navrhovaný výrok tak, že žalobce požaduje, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající v odtahování předmětného vozidla dne 3. 10. 2019 z místa, kde bylo původně odstaveno, do areálu sběrného dvora Technické správy města Loun, s. r. o., (dále jen „Technická správa“) byl nezákonný, zakázal žalovanému v tomto zásahu pokračovat a přikázal mu obnovit stav před tímto zásahem.

Argumentace žalobce

2. Žalobce ve svých písemných podáních popsal, že mu odtahová služba dne 29. 9. 2019 přivezla předmětné vozidlo, které bylo nepojízdné po požáru motorového prostoru, vozidlo složila na domluveném místě a odjela. Žalobce poté dne 3. 10. 2019 po návratu od lékaře zjistil, že se vozidlo na daném místě nenachází. Konstatoval, že v místě zaparkovaného vozidla nebyla umístěna žádná značka zakazující stání. Dodal, že se čerstvě vrátil z třítydenní hospitalizace v nemocnici, necítil se plně zdravý, a proto opouštěl dům jen sporadicky. Žalobce tvrdil, že se nikde v okolí svého domu nesetkal se značkou zakazující stání a informující o čištění komunikace v daném termínu; dál nedošel, tudíž na značku nemohl reagovat. Zdůraznil, že vozidlo bylo přivezeno odtahovou službou, tedy je nikdo neřídil, a tudíž ani nikdo nebyl povinen se řídit dopravním značením umístěným někde na komunikaci upozorňujícím na dočasný zákaz stání. Řidič odtahové služby se podle žalobce nemusel budoucím zákazem řídit a nebylo jeho povinností žalobce o této skutečnosti informovat. Žalobce požadoval vydání předmětného vozidla, nicméně vedoucí Technické správy nerefletoval žalobcovy argumenty a odmítl vozidlo vydat (požadoval zaplacení odtahu a parkovného). Žalobce uzavřel, že byl vinou žalovaného, který svým nařízením pověřil Technickou správu za asistence Městské policie Louny odtahováním žalobcova vozidla, zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, který stále trvá.
3. V podání ze dne 26. 5. 2022 žalobce doplnil, že i kdyby samotné odstranění předmětného vozidla bylo oprávněné, nebyly splněny podmínky pro jeho odstavení na parkovišti Technické správy. Žalovaný totiž podle žalobce nedodržel podmínky § 19b odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), podle kterého má být vozidlo předně vráceno na místo, odkud bylo odstraněno, případně na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí a v dohledové vzdálenosti z místa odstranění. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že vozidlo nebylo možno vrátit na původní místo. Zároveň zdůraznil, že v bezprostředním okolí se nachází mnoho parkovacích míst, kam bylo možno vozidlo vrátit. Podle žalobce tak žalovaný nezvolil nejmírnější prostředek a v rozporu s šetřením práv účastníků, do nichž nemá být bezdůvodně zasahováno, zvolil prostředek nejkrajnější v podobě odtahu na parkoviště vzdálené několik kilometrů.

Argumentace žalovaného

4. Žalovaný převzal argumentaci obsaženou v písemných podáních Městského úřadu Louny. Uvedl, že dne 3. 10. 2019 v 9:40 hodin bylo předmětné vozidlo odtaženo z Bezručovy ulice v Lounech do areálu Technické správy, neboť bránilo provedení údržby komunikací v rámci blokového čištění, jež pro město Louny zajišťuje Technická správa. Žalovaný podotkl, že vozidlo bylo zaparkováno ve vzdálenosti méně než pět metrů od hranice křižovatky Bezručovy a Myslbekovy ulice. Podle žalovaného byla celá oblast, v níž vozidlo stálo, dne 26. 9. 2019 osazena dopravními značkami IP8a (zóna s dopravním omezením) s vyobrazením dopravní značky B29 (zákaz stání), a to na základě opatření obecné povahy Městského úřadu Louny ze dne 9. 5. 2019, č. j. MULNCJ 34949/2019. Dne 10. 10. 2019 vyrozuměla Technická správa žalobce o tom, že jeho vozidlo bylo odtaženo a že si je může vyzvednout po zaplacení nákladů spojených s odtažením.
5. K žalobcově argumentaci žalovaný poznamenal, že odtahová služba patrně přivezla žalobci předmětné vozidlo na jeho objednání a předala je žalobci nebo osobě jím pověřené. Zdůraznil, že podle žalobce bylo předmětné vozidlo složeno na domluveném místě dne 29. 9. 2019. Tehdy podle žalovaného byly již čtyři dny na místě dopravní značky upozorňující na blokové čištění, tedy zákaz stání (značky byly umístěny v celé zóně blokového čištění), a je nepravděpodobné, že by si řidič odtahové služby a žalobce tohoto značení nevšimli. Žalovaný připustil, že řidič odtahové služby se těmito dopravními značkami řídit nemusel, nicméně je na provozovateli, popř. majiteli vozidla, aby dodržoval dopravní značení. Žalovaný uzavřel, že obnovit stav před zásahem není možné, neboť žalobce v mezidobí z předmětného vozidla sejmul registrační značky a vozidlo již nemá platné technické osvědčení, tudíž se nejedná o vozidlo, které by mohlo být umístěno kdekoli na pozemních komunikacích. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 4. 5. 2022 právní zástupce žalobce odkázal na dosavadní písemná podání a změnil označení žalovaného na město Louny. Zdůraznil, že v těsné blízkosti žalobcova domu č. p. X nebyly umístěny zákazové značky; ty byly umístěny pouze při vjezdu do ulice, takže žalobce se s nimi skutečně nemusel seznámit. Nově navrhl dokazování lékařskou zprávou o hospitalizaci žalobce v září 2019, která by prokázala, že nebyl schopen řídit vozidlo a řádně dbát svých povinností provozovatele vozidla, potvrzením odtahové služby o složení předmětného vozidla na místo, odkud bylo odtaženo, a účastnickým výsledkem žalobce.
7. Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání uvedl, že se ztotožňuje se všemi vyjádřeními dosud předloženými ze strany Městského úřadu Louny i města Louny, a v plném rozsahu na ně odkázal. Podotkl, že zákazem stání byly označeny všechny příjezdové ulice k žalobcovu domu.
8. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl z vlastní iniciativy dokazování písemností označenou jako informace o pozemku parc. č. X v katastrálním území Louny z www.nahlizenidokn.cuzk.cz, založenou na č. l. 135 soudního spisu.
9. Dále soud na návrh žalovaného v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování opatřením obecné povahy Městského úřadu Louny ze dne 9. 5. 2019, č. j. MULNCJ 34949/2019, sp. zn. MULN/5239/2019/SU/KJ, které nabylo účinnosti dne 16. 5. 2019, založeným na č. l. 52 až 55 soudního spisu, videozáznamem po rozmístění přechodného dopravního značení dne 26. 9. 2019, uloženým na nosiči DVD založeném na č. l. 126 soudního spisu, fotografiemi rozmístění dopravních značek a žalobcova vozidla v době

odtahu, uloženými na nosiči DVD založeném na č. l. 126 soudního spisu, nařízením města Loun č. 1/2016, kterým se stanoví maximální ceny za nucené odtahy vozidel a s ním související služby parkovišť, založeným na č. l. 56 až 57 soudního spisu, a listinami založenými v přílohové obálce na č. l. 120 soudního spisu, tj. protokolem Technické správy o odtažení, vydání nebo vrácení vozidla ze dne 3. 10. 2019, č. TSML/308/2019, žádostí Technické správy ze dne 9. 10. 2019 o sdělení údajů z registru silničních vozidel, sdělením Městského úřadu Louny ze dne 9. 10. 2019, č. j. MULNCJ 75954/2019, oznámením Technické správy ze dne 10. 10. 2019, zn. 2019/TSML/VL/022, oznámením Technické správy ze dne 11. 11. 2019, zn. 2019/TSML/VL/030, vyjádřením Technické správy ze dne 15. 6. 2021, zn. 2021/TSML/LV/007, a smlouvou o dílo uzavřenou mezi žalovaným a Technickou správou dne 19. 12. 2017. Na ostatních svých důkazních návrzích žalovaný netrval.

10. Při ústním jednání konaném dne 14. 6. 2022 soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl z vlastní iniciativy dokazování mapou okolí Bezručovy ulice v Lounech pořízenou z www.google.cz/maps, založenou na č. l. 135 soudního spisu, sdělením Městského úřadu Louny ze dne 8. 6. 2022, č. j. MULNCJ 59669/2022, včetně příloh, založeným na č. l. 168 až 171 soudního spisu, žalobcem předloženými fotografiemi z převozu jeho vozidla založenými na č. l. 4, 4a a 13 soudního spisu a dále e-mailovou zprávou žalobce ze dne 3. 10. 2019 adresovanou Okresnímu státnímu zastupitelství Louny, založenou na č. l. 14 soudního spisu.
11. Soud současně v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl na návrh žalobce dokazování závěrečnou lékařskou zprávou ze dne 10. 10. 2019 z hospitalizace žalobce v Ústřední vojenské nemocnici Praha v době od 4. do 19. 9. 2019, založenou na č. l. 150 až 151 soudního spisu, potvrzením o poskytnutí masáže žalobci dne 3. 10. 2019, založeným na č. l. 148 soudního spisu, výpisem z veřejné části živnostenského rejstříku k osobě P. S., narozen X, založeným na č. l. 149 soudního spisu, a žalobcem předloženými fotografiemi z oblasti, odkud bylo odtaženo žalobcovo vozidlo, založenými na č. l. 152, 152a, 155, 155a a 160 až 165 soudního spisu. Soud naopak pro nadbytečnost neprovedl dokazování výsledkem žalobce, neboť skutkový stav byl doposud provedeným dokazováním zjištěn dostatečně spolehlivě, účastnický výsledek má velmi nízkou důkazní hodnotu srovnatelnou s pouhým tvrzením účastníka řízení a žalobce měl možnost v průběhu soudního řízení své tvrzení soudu sdělit písemně nebo je přednést při soudním jednání.
12. Při tomtéž ústním jednání právní zástupce žalobce netrval na dokazování potvrzením odtahové služby a konstatoval, že po provedeném dokazování je třeba žalobě vyhovět, neboť bylo postaveno najisto, že bylo vozidlo na místo dopraveno odtahovou službou, kdo s vozidlem manipuloval a v jakém stavu byl v dané době žalobce. Zdůraznil, že vozidlo bylo odtaženo v rozporu s platnou právní úpravou, nic nebránilo je odstavit poblíž místa, kde se provádělo čištění, a následně je vrátit zpět na původní místo. Podle právního zástupce žalobce rozhodně nebylo namístě odtáhnout vozidlo do areálu Technické správy (a to i s ohledem na žalobcův zdravotní stav), postup města byl tudíž protiprávní a způsobil žalobci náklady v aktuální výši cca 80 000 Kč. Dodal, že ve vztahu k porušení povinností vyplývajících z dopravního značení chybí na straně žalobce zavinění, byť ve formě nevědomé nedbalosti. Uzavřel, že zásah žalovaného byl a je nezákonný.
13. Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání uvedl, že žaloba nebyla podána včas proti pasivně legitimovanému účastníkovi, tedy město Louny nebylo zažalováno v zákonem stanovené lhůtě. Žalobce navíc podle právního zástupce žalovaného řádně nevymezil žalovaný subjekt a dokonce i v posledním podání za žalovaného označoval Městský úřad Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Louny. Právní zástupce žalovaného konstatoval, že žalovaný splnil zákonné podmínky pro odtah vozidla vyplývající zejména z § 19a a § 19b zákona o pozemních komunikacích. Zdůraznil, že žalobce nechal umístit své vozidlo do místa, kde dopravní značení platné v dané době zakazovalo stání, přičemž nebyl zdravotně omezen natolik, aby se mohl povinností vyplývajících ze zákona zprostit. Podle právního zástupce žalovaného musí provozovatel vážné důvody, které by mohly vést ke zproštění těchto povinností, tvrdit a prokázat bezprostředně po odtahu, aktuálně prováděné dokazování je v tomto smyslu opožděné, což mimo jiné vyplývá i z toho, že po šesti měsících lze odtahované vozidlo prodat. Právní zástupce žalovaného dále uvedl, že odpovědnosti žalobce nezbavuje ani umístění vozidla odtahovou službou, neboť jeho odpovědnost vyplývá z toho, že je provozovatelem vozidla. Důkazy o šířce vozovky jsou podle právního zástupce žalovaného neprůkazné a nelze z nich dovozovat, že vozidlo mohlo být vráceno na místo, odkud bylo odtahováno. Právní zástupce žalovaného připomněl, že sám žalobce označoval vozidlo za nepojízdné, toto vozidlo nemá od roku 2018 STK, tedy jde o vrak, který nelze umístit zpět na pozemní komunikaci. Dodal, že vozidlo nedisponuje ani registračními značkami, a proto nelze obnovit stav před zásahem. Shrnl, že vozidlo bez STK a bez RZ, navíc podle žalobce nepojízdné, nelze umístit na pozemní komunikaci a případné rozhodnutí, které by takovou povinnost ukládalo, by bylo nezákonné. Právní zástupce žalovaného navrhl, aby soud žalobu odmítl, nebo zamítl a přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

Posouzení věci soudem

14. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
15. Soud nejprve připomíná, že o žalobě v projednávané věci již dvakrát rozhodl, a to usnesením ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, jímž žalobu odmítl pro opožděnost, a rozsudkem ze dne 29. 11. 2021, č. j. 16 A 90/2020-98, jímž žalobu zamítl z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace žalobcem označeného žalovaného Městského úřadu Louny. Obě tato rozhodnutí zdejšího soudu byla zrušena Nejvyšším správním soudem, který naposledy v rozsudku ze dne 18. 2. 2022, č. j. 1 As 354/2021-27, zdejšímu soudu uložil, aby řádným procesním způsobem a ústním jednáním s oběma účastníky a jejich zástupci vyjasnil otázky týkající se pasivní věcné legitimace a zastoupení, zabýval se otázkou skutkového objasnění obsahu a rozsahu tvrzeného zásahu a jeho přičitatelnosti konkrétním subjektům a následně učinil vlastní závěry o tom, jestli se o zásah jednalo a zda byl v souladu se zákonem, nebo nezákonný. Tímto právním názorem je zdejší soud v projednávané věci podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.

16. Předně se soud zaměřil na otázku věcné legitimace žalovaného. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 9 Aps 15/2013-59, publ. pod č. 3033/2014 Sb. NSS., plyne, že „... v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu [...] je žalovaný správní orgán určen tvrzením žalobce, na rozdíl od žalob proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.), u nichž je osoba žalovaného kogentně určena zákonem (srov. usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS). Výjimkou z tohoto pravidla jsou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ozbrojeného sboru (který není správním orgánem). V těchto případech je žalovaný podle § 83 s. ř. s. část věty za středníkem určen zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 Aps 4/2008-138, publ. pod č. 1718/2008 Sb. NSS). V projednávané věci se nejedná o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ozbrojeného sboru, ale o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. V tomto typu žalob tedy není žalovaný určen zákonem, ale tvrzením samotného žalobce. Jaký konkrétní orgán označí žalobce jako původce jím tvrzeného zásahu je pro případný žalobcův úspěch ve sporu významnou okolností. Aby totiž byl žalobce úspěšný, musí jednak sám být aktivně věcně legitimován, tj. musí být nositelem subjektivního práva, jehož ochrany se domáhá, a současně jím označený žalovaný musí být legitimován pasivně, tj. musí být nositelem tomu odpovídající subjektivní povinnosti. Otázka pasivní legitimace tak není pouhou formalitou, protože pokud žalobcem označený žalovaný nezákonný zásah, pokyn nebo donucení, proti němuž žalobce brojí, neprovedl, soud žalobu zamítne z důvodu nedostatku věcné legitimace.“
17. V projednávané věci spatřuje žalobce nezákonný zásah v tom, že bylo dne 3. 10. 2019 otaženo jeho vozidlo zaparkované v Bezručově ulici v Lounech, ačkoli se nikde v okolí nesetkal se značkou zakazující stání a informující o čištění komunikace v daném termínu a přestože vozidlo bylo přivezeno odtahovou službou, tedy je nikdo neřídil, a tudíž ani nikdo nebyl povinen se řídit dopravním značením umístěným někde na komunikaci upozorňujícím na dočasný zákaz stání. Z těchto žalobcových tvrzení jednoznačně vyplývá, že původce žalobcem tvrzeného nezákonného zásahu postupoval podle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle kterého je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem stání nebo zastavení silničních vozidel. Podle názoru soudu je tedy pasivně věcně legitimovaným subjektem vlastník dotčené pozemní komunikace, tedy město Louny (vlastnické právo města Louny k dotčené pozemní komunikaci bylo prokázáno informací o pozemku parc. č. X v katastrálním území X z www.nahlizenidokn.cuzk.cz, založenou na č. 1. 135 soudního spisu, již soud provedl dokazování při ústním jednání dne 4. 5. 2022). Tento závěr zdejšího soudu koresponduje i s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle které je v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v otažení motorového vozidla z komunikace ve vlastnictví obce žalovaným původcem zásahu právě tato obec (srov. rozsudek ze dne 15. 11. 2005, č. j. 8 Aps 1/2005-82, publ. pod č. 932/2006 Sb. NSS, či ze dne 9. 12. 2010, č. j. 1 Aps 3/2010-86).
18. Žalobce při soudním jednání konaném dne 4. 5. 2022 prostřednictvím svého právního zástupce na základě předchozí výzvy soudu a v souladu s poučením, které mu soud poskytl, změnil žalovaného z Městského úřadu Louny na město Louny. Tuto změnu soud akceptoval, aby v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho rozsudku ze dne 18. 2. 2022, č. j. 1 As 354/2021-27, mohl následně věcně posoudit, zda se jednalo o zásah a zda byl nezákonný. Na tomto místě zdejší soud

směrem k žalovanému poznamenává, že žaloba je formulována jako zápůřčí, neboť podle žalobce tvrzený nezákonný zásah dosud trvá. Za dané situace je vyloučeno, aby žaloba byla opožděná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2019, č. j. 10 As 355/2017-101, publ. pod č. 3923/2019 Sb. NSS); navíc je krajně nevhodné takovýto argument přednést poprvé až v konečném návrhu, kdy již žalobce nemá možnost na něj reagovat. K poznámce žalovaného, že žalobce řádně nevymezil žalovaný subjekt a dokonce i v posledním podání za žalovaného označoval Městský úřad Louny, soud podotýká, že žalobce za žalovaný subjekt při soudním jednání dne 4. 5. 2022 řádně označil město Louny, soud tuto změnu akceptoval a skutečnost, že v záhlaví pozdějšího podání žalobce v důsledku setrvačnosti uvedl Městský úřad Louny, představuje podle názoru soudu omluvitelnou chybu v psaní, která nic nemění na tom, že žalovaným v dané věci je město Louny a že žalobu lze věcně projednat.

19. Poté soud přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek. Nejprve se zaměřil na námitky zpochybňující samotné odtažení (odstranění) předmětného vozidla.
20. Podle § 19a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích platí, že *„[s]ilniční správní úřad opatřením obecné povahy dočasně zakáže nebo omezí stání nebo zastavení silničních vozidel na místní komunikaci nebo průjezdním úseku silnice nebo na jejich části, je-li to nezbytné z důvodu zajištění bezpečnosti státu, veřejného pořádku, bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, stavebních prací nebo údržby nebo z důvodu přírodních katastrof nebo jiných mimořádných událostí a odstraňování jejich následků. V opatření obecné povahy silniční správní úřad stanoví rovněž přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu.“* Z odstavce 4 písm. a) téhož ustanovení vyplývá, že příslušná dopravní značka musí být na pozemní komunikaci umístěna nejméně sedm dnů před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení.
21. V § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je stanoveno, že *„[j]e-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.“*
22. Soud zdůrazňuje, že oprávnění vlastníka pozemní komunikace podle § 19b odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem nebo omezením stání nebo zastavení silničních vozidel, stanoveným v souladu s § 19a zákona o pozemních komunikacích, a odstavit je na vhodném místě není nijak vázáno na to, kdo předmětné vozidlo na daném místě odstavil, zda přitom vozidlo někdo řídil, nebo zda bylo přivezeno odtahovou službou, resp. zda si jeho provozovatel byl vědom onoho dočasného zákazu nebo omezení. Podle názoru soudu je podstatné výhradně to, zda byl dočasný zákaz stání silničních vozidel stanoven řádně (zákonem předvídaným postupem) a zda je odstranění vozidla nezbytné pro naplnění účelu tohoto dočasného zákazu.
23. Z provedeného dokazování vyplynulo, že Technická správa odtáhla předmětné vozidlo dne 3. 10. 2019 v 9:40 hodin z Bezručovy ulice, přičemž důvodem odtahu byla skutečnost, že v dané ulici bylo zaparkováno navzdory dopravní značce B 29 „Zákaz stání“ nebo IZ 8a

„Zóna s dopravním omezením“. Tyto údaje jsou zachyceny v protokolu Technické správy o odtahování, vydání nebo vrácení vozidla ze dne 3. 10. 2019, č. TSML/308/2019. Oprávnění Technické správy k provedení odtahu zakládá čl. II odst. 3 smlouvy o dílo uzavřené mezi žalovaným a Technickou správou dne 19. 12. 2017. Před vlastním provedením odtahu zajistila Technická správa fotodokumentaci předmětného vozidla zachycující mimo jiné jeho umístění v Bezručově ulici, jeho viditelná mechanická poškození i absenci platné nálepky o pravidelné technické prohlídce na tabulce registrační značky. Fotodokumentace zároveň dokládá, že dne 3. 10. 2019 byly na pozemních komunikacích umožňujících příjezd k místu, kde stálo předmětné vozidlo, tj. v ulicích Dykově, Jarošově, Bezručově a Myslbekově (ze strany od ulice Čenka Zemana), v ulici Bezručově (ze strany od ulice Husovy) a v ulicích Šrámkově a Jarošově (ze strany od ulice Riegrovy), umístěny přechodné dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazením zákazové značky B 29 „Zákaz stání“ včetně textu „3. 10. ČTVRTEK 8:00 – 16:00“, s vyobrazením odtahového vozidla odtahujícího jiné vozidlo a s dodatkovou tabulkou s textem „PLATÍ V CELÉM PROSTORU“. Z mapy okolí Bezručovy ulice v Lounech pořízené z www.google.cz/maps, založené na č. l. 135 soudního spisu, a z videozáznamu po rozmístění předmětného dopravního značení dne 26. 9. 2019 soud zjistil, že popsané přechodné dopravní značení bylo umístěno při vjezdu do všech ulic, kterými lze přijet k místu, odkud bylo odtahováno předmětné vozidlo.

24. Soud dále provedeným dokazováním zjistil, že popsané přechodné dopravní značení bylo rozmístěno na základě opatření obecné povahy Městského úřadu Louny ze dne 9. 5. 2019, č. j. MULNCJ 34949/2019, sp. zn. MULN/5239/2019/SU/KJ, které nabylo účinnosti dne 16. 5. 2019 a jímž byla v souladu s § 19a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích stanovena přechodná úprava provozu na místních komunikacích v Lounech v rámci blokového čištění spočívající mimo jiné v zákazu stání v bloku č. 10 (do kterého spadá ulice Bezručova) dne 3. 10. 2019. Toto opatření obecné povahy bylo vydáno z důvodu zajištění údržby (čištění) komunikace a bezpečnosti silničního provozu.
25. Skutečnost, že popsané přechodné dopravní značení bylo rozmístěno již dne 26. 9. 2019, žalovaný doložil zmíněným videozáznamem a vyjádřením Technické správy ze dne 15. 6. 2021 obsahujícím popis všech kroků Technické správy před odtahem předmětného vozidla, při odtahu i po něm. Žalobce rozmístění dopravního značení nijak nerozporoval, pouze tvrdil, že zákazové značky nebyly umístěny v těsné blízkosti jeho domu č. p. X, což předmětný videozáznam potvrzuje. Z uvedeného videozáznamu zároveň plyne, že popsané přechodné dopravní značení bylo rozmístěno dříve, než bylo před žalobcovým domem odstaveno předmětné vozidlo, neboť před žalobcovým domem v době pořízení videozáznamu žádné vozidlo nestálo. Na základě žalobcem předložených fotografií z převozu předmětného vozidla (založeno na č. l. 4, 4a a 13 soudního spisu) vzal soud za prokázané žalobcovo tvrzení, že předmětné vozidlo bylo před jeho dům přivezeno odtahovou službou dne 29. 9. 2019; žalovaný ostatně toto tvrzení nerozporoval.
26. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že dočasný zákaz stání silničních vozidel v Bezručově ulici byl stanoven řádně a v souladu s § 19a zákona o pozemních komunikacích, neboť byl stanoven opatřením obecné povahy, jak předpokládá dané ustanovení, a příslušné přechodné dopravní značení bylo rozmístěno s náležitým předstihem a na všech vjezdech do dané lokality. Směrem k žalobci soud připomíná, že v případě užití zónových značek není třeba umisťovat jednotlivé zákazové značky za každou křižovatku, neboť zákaz stanovený zónovou značkou platí v celé zóně. Samotná skutečnost, že v bezprostřední blízkosti žalobcova domu nebyla umístěna žádná dopravní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

značka přechodně zakazující stání, nic nemění na tom, že stání před žalobcovým domem bylo dne 3. 10. 2019 v době od 8:00 do 16:00 zakázáno výše uvedenými zónovými značkami. Soud zároveň z předložené fotodokumentace shledal, že předmětné vozidlo stálo na pozemní komunikaci, a tím bránilo provedení blokového čištění v Bezručově ulici, proto bylo k naplnění účelu dočasného zákazu stání (provedení čištění vozovky) nezbytné předmětné vozidlo odstranit a odstavit je na vhodném místě.

27. Jak již soud uvedl, pro projednávanou věc nemá žádný význam skutečnost, že předmětné vozidlo na dané místo složila odtahová služba, ani skutečnost, že předmětné vozidlo údajně bylo nepojízdné. Své tvrzení o nepojízdnosti vozidla ostatně žalobce nijak nedoložil a vnější stav vozidla zachycený na fotografiích, jimiž soud provedl dokazování, nesvědčí o tom, že by vozidlo bylo nepojízdné, případně že by bylo jako nepojízdné označeno. Stejně tak je podle názoru soudu ve vztahu k zákonnosti odstranění předmětného vozidla zcela bez významu, že žalobce dne 3. 10. 2019 (patrně v čase realizace odstranění vozidla Technickou správou) absolvoval masáž u P. S., který má pro tuto činnost potřebné živnostenské oprávnění.
28. Poukazuje-li žalobce na svůj zdravotní stav v době předcházející odstranění vozidla dne 3. 10. 2019, soud opakuje, že s ohledem na platnou právní úpravu v § 19b odst. 1 větě první zákona o pozemních komunikacích není tehdejší žalobcův zdravotní stav podstatný a význam nemá ani to, zda žalobce porušil povinnosti vyplývající z přechodného dopravního značení zaviněně, neboť jde výhradně o řádné stanovení a rozmístění příslušného přechodného dopravního značení a o to, zda bylo odstranění vozidla nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu stání. Obě tyto podmínky byly splněny. Soud navíc ze závěrečné lékařské zprávy ze dne 10. 10. 2019 z hospitalizace žalobce v Ústřední vojenské nemocnici Praha v době od 4. do 19. 9. 2019 zjistil, že žalobce byl z nemocnice propuštěn dne 19. 9. 2019 v dobře kompenzovaném stavu, normoformický, bez anxiety, apsyhotický, neagresivní a asuicidální s tím, že má zajištěn vlastní transport bez doprovodu. Z této lékařské zprávy tak podle názoru soudu rozhodně nevyplývá, že by žalobce nebyl schopen řídit vozidlo a řádně dbát svých povinností provozovatele vozidla. Vzhledem k tomu, že dne 3. 10. 2019 byl žalobce schopen absolvovat masáž u P. S. (podle svého tvrzení mimo svůj dům) a téhož dne byl schopen sepsat naprosto srozumitelné a kvalifikované oznámení o možném spáchání trestného činu krádeže, adresované Okresnímu státnímu zastupitelství Louny, v němž popsal skutkový stav (odcizení předmětného vozidla) a požádal o vyrozumění o zjištěných skutečnostech, je soud naopak přesvědčen, že žalobci jeho zdravotní stav nijak nebránil v tom, aby své povinnosti provozovatele vozidla plnil.
29. Lze tedy uzavřít, že odstranění předmětného vozidla z Bezručovy ulice dne 3. 10. 2019 představuje sice zásah do práv žalobce jakožto vlastníka a provozovatele tohoto vozidla, nicméně zásah byl proveden v souladu s § 19b odst. 1 větou první zákona o pozemních komunikacích, a proto se nejedná o zásah nezákonný.
30. Dále se soud zabýval námitkami upozorňujícími na skutečnost, že žalovaný, resp. vedoucí Technické správy odmítl žalobci předmětné vozidlo vydat. Z provedeného dokazování k tomu soud zjistil, že Technická správa dne 9. 10. 2019 požádala o sdělení údajů z registru silničních vozidel a z odpovědi Městského úřadu Louny ze dne 9. 10. 2019 seznala, že vlastníkem a provozovatelem předmětného vozidla je žalobce. Písemností ze dne 10. 10. 2019 Technická správa žalobci oznámila, že předmětné vozidlo bránilo provedení blokového čištění, proto bylo otaženo do jejího areálu, a nemohlo být vráceno na místo, odkud bylo odstraněno, z důvodu jiných parkujících vozidel a nedostatečné průjezdní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

šířky. Současně Technická správa informovala žalobce o podmínkách vydání vozidla a vyčíslila náklady s tím spojené; výše těchto nákladů podle zjištění soudu odpovídá nařízení města Loun č. 1/2016, kterým se stanoví maximální ceny za nucené odtahy vozidel a s ním související služby parkovišť. Navazující písemnost Technické správy ze dne 11. 11. 2019 obsahuje shodné údaje, pouze výše nákladů byla aktualizována; tato písemnost však podle vyjádření Technické správy ze dne 15. 6. 2021 nebyla žalobci doručena.

31. Soud neshledal v postupu žalovaného, resp. Technické správy jednající na základě zmocnění od žalovaného podle smlouvy o dílo ze dne 19. 12. 2017, žádné relevantní pochybení, neboť po provedení odtahu Technická správa zcela správně zjistila vlastníka a provozovatele předmětného vozidla, vyrozuměla jej o odstranění (odtahu) vozidla a o podmínkách jeho vydání. Náklady spojené s odtahem předmětného vozidla přitom Technická správa vyčíslila plně v souladu s příslušným nařízením města Louny. Soud dodává, že Technická správa nebyla oprávněna podmiňovat vydání předmětného vozidla zaplacením vyčíslených nákladů, nicméně tato skutečnost není s ohledem na žalobcem formulovaný žalobní petit relevantní. Žalobce totiž požadoval obnovení stavu před tvrzeným nezákonným zásahem, nikoli vydání předmětného vozidla bez zaplacení vyčíslených nákladů.
32. Poté soud zkoumal, zda byl žalovaný povinen po dokončení blokového čištění vrátit předmětné vozidlo na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Tento postup předvídá § 19b odst. 1 věta druhá zákona o pozemních komunikacích, a jak správně poznamenal žalobce, jedná se mírnější prostředek než odstavení vozidla na parkovišti Technické správy, tudíž by tento postup měl mít přednost. Soud nicméně dospěl k závěru, že vrácení předmětného vozidla nebylo možné, a proto žalovaný (resp. Technická správa) zcela oprávněně postupoval podle § 19b odst. 1 poslední věty zákona o pozemních komunikacích, tedy oznámil provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.
33. Podle § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu“) platí, že *„[n]a pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.“*
34. Z § 37 odst. 1 písm. c) téhož zákona vyplývá, že *„[s]ilniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem.“*
35. Podle § 38 odst. 1 zákona o podmínkách provozu platí, že *„[p]rovozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo,*
  - a) které je technicky nezpůsobilé k provozu,*
  - b) které není zaregistrováno v registru silničních vozidel v České republice nebo v registru silničních vozidel jiného státu,*
  - c) na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla,*
  - d) k němuž není splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla,*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- e) jehož technická způsobilost nebyla ověřena pravidelnou technickou prohlídkou provedenou v členském státě, technickou prohlídkou provedenou pro účely zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel nebo technickou prohlídkou jednotlivě dovezeného silničního vozidla nebo u něhož od provedení poslední takové technické prohlídky uplynula lhůta podle § 40; to neplatí, jde-li o silniční vozidlo, u něhož dosud neuplynula lhůta k provedení první pravidelné technické prohlídky,
- f) které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel nebo v osvědčení o registraci silničního vozidla nebo technickém průkazu zvláštního vozidla.“

36. Z § 1 písm. a) až c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) plyne, že „[t]ento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích, pravidla provozu na pozemních komunikacích, úpravu a řízení provozu na pozemních komunikacích.“ Zákon o silničním provozu upravuje v § 25 až § 27 zastavení a stání, tudíž i stání představuje užití vozidla v provozu na pozemních komunikacích. Podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu zároveň platí, že „[p]rovozovatel vozidla nesmí přikázat ani dovolit, aby bylo v provozu na pozemních komunikacích užito vozidlo, které nesplňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.“
37. Soud připomíná, že žalobce formuloval svou žalobu jako zápůřčí, tudíž pro rozhodnutí soudu je podle § 87 odst. 1 s. ř. s. rozhodný skutkový stav zjištěný ke dni vydání tohoto rozsudku. Z provedeného dokazování soud zjistil, že předmětné vozidlo již v době jeho odstranění (tj. dne 3. 10. 2019) nemělo platnou technickou prohlídku, neboť poslední technická kontrola byla provedena dne 1. 2. 2016 a platila do 1. 2. 2018, a tento stav trvá i ke dni vydání tohoto rozsudku. Předmětné vozidlo navíc bylo na žalobcovu žádost vyřazeno z provozu s tím, že registrační značky a osvědčení o registraci vozidla jsou uloženy u Městského úřadu Louny. Tyto skutečnosti vyplynuly ze sdělení Městského úřadu Louny ze dne 8. 6. 2022, č. j. MULNCJ 59669/2022, a z jeho příloh.
38. Vycházejí z výše citované právní úpravy soud konstatuje, že pokud technická způsobilost vozidla nebyla ověřena technickou prohlídkou, ačkoli doba platnosti předchozí technické prohlídky již uplynula, a na vozidle nejsou umístěny tabulky s registrační značkou, nemůže být toto vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že za provoz na pozemních komunikacích se považuje též stání, nelze podle názoru soudu žalovanému uložit, aby předmětné vozidlo vrátil na místo, odkud bylo odstraněno, ani kamkoli jinam na pozemní komunikaci, neboť tím by je v rozporu s citovanými ustanoveními umístil do provozu na pozemních komunikacích. Soud proto uzavírá, že v případě vozidla bez platné technické prohlídky a bez tabulek s registrační značkou, které navíc bylo oficiálně vyřazeno z provozu, není možné postupovat podle § 19b odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích a vrátit takové vozidlo do provozu na pozemních komunikacích.
39. Žalovaný (resp. Technická správa) tudíž postupoval plně v souladu s příslušnou právní úpravou, pokud předmětné vozidlo nevrátil na místo, odkud bylo odstraněno, ani na jiné vhodné místo v jeho bezprostředním okolí, a umístil je na parkoviště Technické správy, o čemž žalobce řádně vyrozuměl. I tento postup žalovaného představuje zásah do žalobcových práv, nicméně ani zde se nejedná o zásah nezákonný. K žalobcově poznámce o absenci zavinění z jeho strany soud toliko na okraj dodává, že žalobce nepochybně zavinil, že předmětné vozidlo nemělo platnou technickou prohlídku, a svým jednáním způsobil i to, že aktuálně nemá tabulky s registrační značkou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

40. S ohledem na výše uvedená zjištění a závěry z nich vycházející není podle názoru soudu podstatné, jaká byla šířka vozovky v místě, odkud bylo předmětné vozidlo odstraněno, ani v jaké vzdálenosti od křižovatky původně stálo. Žalobcem předložené fotografie založené na č. l. 152, 152a, 155, 155a a 160 až 165 soudního spisu, jimiž chtěl prokázat, že šířka vozovky i vzdálenost od křižovatky umožňovaly vrácení předmětného vozidla na původní místo, tak nemohou nic změnit na tom, že stav vozidla ke dni vydání tohoto rozsudku brání tomu, aby bylo vráceno do provozu na pozemních komunikacích. Na okraj soud dodává, že zmíněné fotografie neposkytují úplné informace o dané lokalitě, zachycují vždy jen omezenou výšeč pozemní komunikace a neumožňují soudu učinit si ucelenou představu o šířce vozovky a vzdálenosti od křižovatky, tudíž jsou neprůkazné.
41. Ani výše nákladů spojených s umístěním předmětného vozidla na parkovišti Technické správy nemá pro posouzení této věci žádný význam. K posouzení toho, do jaké míry jsou tyto náklady po žalobci požadovány oprávněně, je příslušný soud v občanském soudním řízení.
42. S ohledem na výše uvedené skutečnosti vyhodnotil soud žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení o žalobě a o kasačních stížnostech proti usnesení zdejšího soudu ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, a proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 11. 2021, č. j. 16 A 90/2020-98, rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 110 odst. 3 větou první téhož zákona. Žalobce neměl ve věci konečný úspěch, který je pro rozhodnutí o nákladech řízení podstatný, a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. K požadavku žalovaného na náhradu nákladů řízení soud podotýká, že žalovaný vystupoval v tomto soudním řízení jako správní orgán v oboru své působnosti a jako takový by i s přihlédnutím ke svému personálnímu zázemí měl být dostatečně vybaven k tomu, aby obhájil správnost svého postupu v řízení před soudem. Účast žalovaného v tomto soudním řízení tedy nijak nevybočila z rámce jeho běžné úřední činnosti, a proto soud náklady právního zastoupení žalovaného nepovažoval za důvodně vynaložené (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 102/2016-41, nebo ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. června 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu